

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 8.2.2006
KOM(2006) 34 v konečném znění

SDĚLENÍ KOMISE

Strategie Evropské unie pro biopaliva

{SEK(2006) 142}

OBSAH

1.	ÚVOD	3
2.	VYUŽÍVÁNÍ POTENCIÁLU BIOPALIV – STRATEGICKÝ PŘÍSTUP	4
2.1.	Biopaliva první generace.....	5
2.2.	Biopaliva druhé a následující generace.....	5
2.3.	Biopaliva v rozvojových zemích.....	6
3.	STRATEGIE PRO BIOPALIVA – SEDM OS POLITIKY	7
3.1.	Oživení poptávky po biopalivech.....	7
3.2.	Dosahování environmentálních zisků	9
3.3.	Rozvoj výroby a distribuce biopaliv	11
3.4.	Rozšiřování zásob surovin	12
3.5.	Posílení obchodních možností.....	13
3.6.	Podpora rozvojových zemí.....	15
3.7.	Podpora výzkumu a vývoje.....	16
	Annex 1: Biofuels Glossary	18
	Annex 2: Biofuels progress at national level	19
	Annex 3: Policies promoting biofuels in non-EU countries	20
	Annex 4: Biofuels market situation.....	22
	Annex 5: Trade in biofuels.....	25

1. Úvod

Doprava v Evropské unii způsobuje přibližně 21 % všech emisí skleníkových plynů, které přispívají ke globálnímu oteplování, a tento podíl stále roste. Aby byly splněny cíle udržitelnosti, především snížení emisí skleníkových plynů v rámci Kjótského protokolu, je nezbytné nalézt způsoby snížení emisí z dopravy.

To však není jediná výzva. Téměř veškerá energie využívaná v odvětví dopravy v Evropské unii pochází z ropy. Známé zásoby ropy jsou kvantitativně omezeny a nacházejí se pouze v několika málo oblastech na světě. Existují sice nové zásoby, využít je však bude složitější. Zajištění dodávek energie v budoucnosti proto není jen otázkou omezení závislosti v dovozech, ale vyžaduje širokou škálu politických iniciativ, včetně diverzifikace zdrojů a technologií¹.

V Evropské unii již byla provedena řada opatření. Výrobci vozidel vyvíjejí nové modely, které jsou čistší a úspornější, a pracují na nových koncepcích. Je rovněž vyvíjeno úsilí s cílem zlepšit veřejnou dopravu a případně podpořit využívání způsobů dopravy, které jsou šetrné k životnímu prostředí². Je třeba se více snažit o snížení množství energie využívané v dopravě.

Rozvojové země čelí podobným a ještě větším problémům souvisejícím s energií v dopravě: stoupající ceny ropy nepříznivě ovlivňují jejich platební bilanci; díky závislosti na dovážených fosilních palivech jsou zranitelnější a stojí rovněž před úkolem snížení emisí skleníkových plynů.

Stěžejní význam politiky v oblasti energie, pomocí které by Evropská unie mohla čelit výzvám globalizace, byl potvrzen hlavami států a předsedy vlád Evropské unie na neformální vrcholné schůzce v Hampton Court v říjnu 2005, kde byla Komise požádána, aby připravila návrhy na rozvoj posílené evropské energetické politiky. Jedním důležitým prvkem takového přístupu by byl způsob řešení přílišné závislosti Evropy na dovážené ropě a plynu a rozvoje uceleného přístupu založeného na propracované analýze hospodářských, environmentálních a sociálních dopadů s cílem postupného snižování této závislosti.

Toto sdělení se zabývá úlohou, kterou by v tomto kontextu mohla zastávat biopaliva. Biopaliva, která se vyrábějí z biomasy, což je obnovitelný zdroj, představují přímou náhradu fosilních paliv v dopravě a mohou být snadno začleněna do systémů dodávek paliva. Biopaliva se mohou využívat jako alternativní palivo pro dopravu, stejně jako jiné alternativy (viz 2.1), a tak mohou napomoci dalšímu pokrokovému vývoji, jaký představuje vodík.

Přestože většina biopaliv je stále dražší než fosilní paliva, jejich využití roste v zemích po celém světě. Celková produkce biopaliv, podpořená politickými opatřeními, se nyní odhaduje na více než 35 miliard litrů.

Evropská unie podporuje biopaliva s cílem snížit emise skleníkových plynů, zvýšit dekarbonizaci paliv v dopravě, rozšířit zdroje dodávek paliv a vyvinout dlouhodobé náhrady za fosilní paliva. Očekává se, že rozvoj výroby biopaliv nabídne nové možnosti k diverzifikaci příjmů a zaměstnanosti ve venkovských oblastech.

¹ Jak bylo zdůrazněno v zelené knize „Směrem k evropské strategii pro zajištění zásobování energií“ KOM(2000) 769 v konečném znění.

² Viz bílá kniha o evropské dopravní politice pro rok 2010, KOM(2001) 370 v konečném znění.

V rámci přezkoumání směrnice o biopalivech³, které by Komise měla provést do konce roku 2006, bude pozornost zaměřena na otázku hospodárnosti, na ambice po roce 2010 a na hodnocení a sledování celkového environmentálního dopadu biopaliv.

Produkce biopaliv z vhodných surovin by v mnoha rozvojových zemích rovněž mohla znamenat hospodářský a environmentální prospěch, vytvářet dodatečnou zaměstnanost, snižovat náklady na dovoz energie a otevírat potenciální vývozní trhy. Především výroba bioetanolu by mohla nabídnout vhodnou alternativu pro některé země produkující cukr, které postihla reforma režimu cukru v Evropské unii.

Toto sdělení doplňuje akční plán pro biomasu⁴ a zahrnuje posouzení dopadů, které představuje různé možnosti politiky. Na základě tohoto posouzení doporučí Komise regulovaný tržně založený přístup, odpovídající alternativě 2 posouzení dopadů, která odráží současné znalosti a hledá způsob dalšího rozvoje. Tato alternativa obzvláště upřednostňuje vyvážený přístup v obchodních jednáních týkajících se biopaliv, užívání dostupných nástrojů v zemědělské politice, v politice rozvoje venkova a v politice soudržnosti, a rozvoj koherentního balíčku podpory pro rozvojové země. Zatímco stávající technologie v současnosti nenabízejí pro Evropskou unii konkurenceschopné alternativy, měly by přínosy z podpory rozvoje biopaliv nad náklady převažovat. V této souvislosti by vývoj biopaliv druhé generace, v němž hrají významnou roli výzkum a vývoj, mohl dále přispět k jejich hospodárnosti. Vzhledem ke komplexnímu, průřezovému a dynamickému charakteru otázek je zvolený přístup strategický a jeho dopad bude pečlivě sledován. S rozvojem trhu biopaliv se budou projednávat a začleňovat do strategie vhodné úpravy.

2. VYUŽÍVÁNÍ POTENCIÁLU BIOPALIV – STRATEGICKÝ PŘÍSTUP

V nedávno vytvořeném akčním plánu pro biomasu již byla popsána různá opatření, která budou přijata s cílem podpořit užívání všech druhů biomasy pro výrobu obnovitelné energie. Toto sdělení nyní stanoví **strategii Evropské unie pro biopaliva** se třemi cíli:

- pokračovat v propagaci biopaliv v Evropské unii a v rozvojových zemích a zajistit, aby jejich výroba a využití bylo celkově pozitivní pro životní prostředí a aby znamenalo přínos pro cíle lisabonské strategie, přičemž zohlední hlediska konkurenceschopnosti;
- připravit rozsáhlé využívání biopaliv prostřednictvím zlepšení jejich konkurenceschopnosti pomocí optimalizované kultivace vhodných surovin, výzkumu paliv „druhé generace“ a podpory jejich proniknutí na trh pomocí rozšiřování demonstračních projektů a odstraňování netechnických překážek;
- prozkoumat možnosti rozvojových zemí – včetně zemí, na něž měla dopad reforma režimu cukru v Evropské unii – v oblasti produkce surovin pro biopaliva a samotných biopaliv a určit roli, kterou by Evropská unie mohla hrát v podpoře rozvoje udržitelné výroby biopaliv.

³ Směrnice 2003/30/ES ze dne 8. května 2003 o podpoře užívání biopaliv nebo jiných obnovitelných pohonných hmot v dopravě (Úř. věst. L 123, 17.5.2003).

⁴ KOM(2005) 628, přijatý dne 7. prosince 2005.

2.1. Biopaliva první generace

Biopaliva první generace mohou být nyní používána v nízkoprocentních směsích s běžnými palivy ve většině vozidel a dají se distribuovat pomocí stávající infrastruktury. Některá vozidla s naftovým motorem mohou fungovat na 100 % bionaftu (B 100) a v mnoha zemích po celém světě jsou již k dostání tzv. dvojpalivové vozy (flex fuel). Nahrazení určitého procenta nafty nebo benzínu biopalivy je proto pro odvětví dopravy ten nejjednodušší způsob jak okamžitě přispět ke kjótským cílům obzvláště s ohledem na to, že výhody by se týkaly celého vozového parku. Vzhledem k tomu, že Evropská unie je v současné době čistým dovozcem nafty, zatímco vyváží benzín, má vyvinutí náhražky nafty v evropských souvislostech zvláštní význam.

Cena biopaliv vyráběných v Evropské unii by však i přes využití nejmodernějších technologií těžko konkurovala fosilním palivům. S použitím technologií dostupných v současnosti cena bionafty vyráběné v Evropské unii přesahuje cenu ropy přibližně o 60 EUR za barel, zatímco bioetanol je konkurenceschopný jen v případě, že by cena za barel ropy byla přibližně 90 EUR.

Biopaliva mohou být využívána jako alternativní paliva pro dopravu, stejně jako další možnosti, jako například kapalný zemní plyn (LNG), stlačený zemní plyn (CNG), zkapalněný ropný plyn (LPG) a vodík. Podporu využívání momentálně dostupných biopaliv je i přesto možno považovat za nezbytný mezistupeň ke snížení emisí skleníkových plynů, k diverzifikaci zdrojů energie pro dopravu a k tomu, aby se hospodářství Evropské unie připravilo na jiné alternativy v odvětví dopravy, které dosud nejsou plně vyvinuty. Prostřednictvím aktivního přijetí celkového trendu směrem k biopalivům, a zajištění jejich udržitelné výroby může Evropská unie využívat a vyvážet své zkušenosti a znalosti, zatímco se bude angažovat ve výzkumu a zajistí, že bude stát v čele technického rozvoje. Jasná strategie Evropské unie rovněž podpoří nižší výrobní náklady.

K úspěchu strategie pro biopaliva je rozhodující dodávka surovin. Některá ustanovení společné zemědělské politiky tedy budou případně přezkoumána a upravena. Očekávaný nárůst ve světovém obchodě s biopalivy rovněž přispěje ke stabilitě dodávek v Evropské unii a v ostatních částech světa.

Stavba továren na výrobu alternativních paliv, zavedení nových typů motorů a přizpůsobení distribučního systému paliv znamená dlouhodobé investice, které vyžadují stabilní perspektivy pro tržní poptávku. To znamená, že opatření na straně nabídky je třeba doplnit efektivním pobídkovým systémem založeným na trhu. Ve střednědobém horizontu budou třeba dodatečné investice k využití nových technologií a surovin. Co se týče obchodu, mají-li postupy „druhé generace“ efektivně fungovat, budou hrát stále důležitější roli lesní hospodářství a odpadové materiály.

S cílem získání co největších výhod ze současných a budoucích příležitostí je Komise odhodlána podporovat trh s biopalivy první generace, který bude doplněn novými technologiemi hned jak budou uvedeny do provozu.

2.2. Biopaliva druhé a následující generace

Jedna z nejslibnějších technologií biopaliv druhé generace – zpracování lignocelulózy – je již výrazně vyvinutá. V Evropské unii byly vybudovány tři zkušební továrny ve Švédsku, ve Španělsku a v Dánsku. Další technologie zpracovávající biomasu na kapalná biopaliva (BtL) zahrnují bionaftu získávanou na základě Fischer-Tropschovy syntézy a bio-DME (dimethylether). V Německu a ve Švédsku jsou v provozu ukázkové továrny.

Z fosilních stejně jako z obnovitelných zdrojů se může vyrábět syntetický zemní plyn (SNG). Obnovitelný SNG má podstatné přínosy pro snížení CO₂ a může představovat rozhodující krok ve vývoji dalších plyných paliv.

Skupina na vysoké úrovni CARS 21⁵ označila biopaliva druhé generace za obzvláště slibná a doporučila, aby byla jejich vývoji věnována podstatná podpora. Skupina došla rovněž k závěru, že další politický vývoj by měl brát v úvahu a odrážet přínosy různých technologií biopaliv a výrobních postupů ve vztahu ke klimatickým změnám.

K tomu, aby byly nové technologie úspěšné, je třeba pokračovat ve výzkumu a ve vývoji za účelem přípravy na využití konkurenceschopných biopaliv ve velkém měřítku. Evropská technologická platforma pro biopaliva a další technologické platformy mohou hrát v dosahování tohoto cíle rozhodující roli. Měla by být rovněž podpořena práce na vývoji vhodných surovin a na zvětšování škály surovin, které mohou být k výrobě biopaliv využity.

Bude zapotřebí, aby všechny zúčastněné strany navázaly partnerství za účelem propagace osvědčených postupů a usnadnění dlouhodobých investic soukromého sektoru. Evropská investiční banka by v této souvislosti mohla být nápomocna v rozvoji a rozšiřování hospodářsky životaschopných projektů a technologií.

Aby mohla být ve vhodné chvíli poskytnuta podpora pro vylepšení demonstračních projektů na operace v komerčním měřítku, bude vývoj sledován na úrovni Evropské unie. Zároveň je třeba poskytnout záruky environmentálních výhod všech nových postupů a odstranit všechny netechnické překážky, které by mohly bránit jejich přijetí.

Vyspělé technologie v oblasti biopaliv by rovněž mohly sloužit jako odrazový můstek pro vodík vyráběný z obnovitelných zdrojů, který poskytuje naději na dopravu, při které by prakticky nevznikaly žádné emise. Vodíkové palivové články však vyžadují novou technologii motorů stejně jako velké investice do továren na výrobu vodíku a nový systém distribuce. Udržitelnost vodíku musí být v této souvislosti pečlivě posouzena. Jakýkoli posun směrem k dopravě založené na vodíku by tedy vyžadoval závažné rozhodnutí založené na rozsáhlé a dlouhodobé strategii.

2.3. Biopaliva v rozvojových zemích

Produktivita biomasy je nejvyšší v tropických oblastech a výrobní náklady na biopaliva, především etanol, jsou v mnoha rozvojových zemích relativně nízké. V Brazílii, která je předním světovým výrobcem bioetanolu, může bioetanol vyráběný z cukrové třtiny v současnosti konkurovat fosilním palivům. Příkon energie z fosilních zdrojů při výrobě etanolu z cukrové třtiny je navíc nižší než v případě výroby etanolu v Evropě, takže odpovídající snižování emisí je větší. Evropská unie je momentálně hlavním výrobcem bionafty, přičemž obchod s ní není příliš významný. Rozvojové země, jako například Malajsie, Indonésie a Filipíny, které v současné době vyrábějí bionaftu pro své domácí trhy, by mohly rovněž rozvinout vývozní potenciál.

Výroba biopaliv by obecně mohla poskytnout možnost diverzifikace zemědělské činnosti, omezit závislost na fosilních palivech (především ropě) a přispět k udržitelnému způsobu

⁵ Skupina na vysoké úrovni CARS 21 byla ustavena místopředsedou Verheugenem za účelem zvážení výzev konkurenceschopnosti, kterým čelí evropský automobilový průmysl. Dne 12. prosince 2005 přijala svou zprávu: <http://www.europa.eu.int/comm/enterprise/automotive/pagesbackground/competitiveness/cars21finalreport.pdf>.

hospodářského růstu. Musí se však vzít ohled na odlišnou situaci mezi rozvojovými zeměmi, zejména pokud jde o environmentální, hospodářské a sociální otázky.

Mění se možnosti výroby a využití biopaliv v rozvojových zemích souvisí s vyráběnými druhy surovin a s řadou hospodářských faktorů. Pro domácí rozvoj biopaliv je významným určujícím činitelem cena ropy na světovém trhu. Dalšími faktory, které hrají svou roli, je i) potenciální rozsah výroby; ii) velikost vnitrostátního nebo regionálního trhu; iii) potřebné investice do infrastruktury; iv) podpora politického režimu; v) vývozní možnosti (EU, USA, Japonsko, Čína) a vi) tržní cena surovin používaných pro výrobu biopaliv.

V zemích, kde se dá očekávat expanze výroby surovin ve velkém měřítku, existují environmentální obavy spojené s nátlakem na ekologicky citlivé oblasti, jako jsou deštné pralesy. Vyskytují se rovněž znepokojení ohledně vlivu na úrodnost půdy, dostupnost a jakost vody a používání pesticidů. Sociální vlivy se týkají možného narušení společenství a konkurence mezi biopalivy a produkcí potravin. Tyto obavy vyžadují zvláštní šetření a kvantifikaci, přičemž by případně měly být zahrnuty do jasných právních rámců. Rozvojová politika Evropské unie bude usilovat o to, aby byla vhodným rozvojovým zemím nápomocna při získávání výhod, které nabízejí biopaliva, přičemž se zároveň bude těmto obavám přiměřeně věnovat.

3. STRATEGIE PRO BIOPALIVA – SEDM OS POLITIKY

Tato kapitola popisuje sedm os politiky, do nichž jsou roztržena opatření, která Komise přijme na podporu výroby a využití biopaliv.

3.1. Oživení poptávky po biopalivech

Komise:

- předloží v roce 2006 zprávu s možností přezkoumání směrnice o biopalivech. Tato zpráva se bude mimo jiné zabývat otázkami stanovení vnitrostátních cílů spojených s tržními podíly biopaliv, využití závazků souvisejících s biopalivy a zajištění udržitelné výroby;
- bude podněcovat členské státy k upřednostňování biopaliv druhé generace při plnění závazků souvisejících s biopalivy;
- podpoří Radu a Evropský parlament v urychleném schválení jejího nedávno přijatého legislativního návrhu k prosazování veřejných zakázek souvisejících s ekologickými vozidly s nízkou spotřebou, včetně vozidel využívajících směsi s vysokým podílem biopaliv.

V roce 2001 přijala Komise sdělení, které bylo doprovázeno legislativními návrhy o alternativních palivech pro silniční dopravu a které označilo tři hlavní paliva (biopaliva, zemní plyn a vodík) za paliva s rozvojovým potenciálem⁶. Právní návrhy byly ve změněné podobě přijaty v roce 2003.

⁶ Sdělení o alternativních palivech pro silniční dopravu a o souboru opatření na podporu využívání biopaliv; KOM(2001) 547.

Směrnice o biopalivech⁷ stanoví „referenční hodnotu“ 2 % tržního podílu pro biopaliva v roce 2005 a 5,75 % v roce 2010. Při provádění této směrnice se mnoho členských států spoléhá na osvobození od daně u paliv díky **směrnici o zdanění energie**⁸. Několik členských států začalo nedávno pracovat na závazcích spojených s biopalivy a požadují od společností dodávajících paliva, aby mezi paliva dodávaná na vnitrostátní trh zařadily stanovené procento biopaliv.

Cílového podílu 2 % pro biopaliva v roce 2005 nebylo dosaženo. Vzhledem k cílům stanoveným členskými státy by podíl biopaliv dosáhl maximálně pouhých 1,4 %. Komise zahájila v sedmi případech, kdy členské státy přijaly bez patřičného odůvodnění nízké cíle, řízení o nesplnění povinnosti.

V roce 2006 předloží Komise **zprávu** o provádění směrnice o biopalivech s vyhlídkou jejího možného přezkoumání. Zpráva se mimo jiné bude týkat těchto otázek:

- vnitrostátních cílů v souvislosti s tržním podílem biopaliv,
- povinností využívat biopaliva,
- požadavku, aby se do plnění cílů zahrnovala pouze ta biopaliva, jejichž výroba v Evropské unii a ve třetích zemích vyhovuje minimálním normám udržitelnosti.

Jakýkoli systém osvědčení je třeba uplatňovat nediskriminačním způsobem, a to jak na vnitrostátně vyráběná, tak na dovezená biopaliva a musí být v souladu s ustanoveními WTO.

Závazky týkající se biopaliv by mohly představovat slibný způsob překonání obtíží spojených s osvobozením od daně. Usnadnily by rovněž upřednostňování biopaliv s úsporami skleníkových plynů, což by Komise ráda podpořila.

Směrnice o zdanění energie umožňuje členským státům v rámci upřednostňování biopaliv za určitých podmínek poskytovat daňové úlevy / osvobození od daně. Tyto daňové úlevy se považují za státní podpory, které nemohou být provedeny bez předchozího schválení Komisí. Zhodnocení Komise má za úkol zabránit nežádoucímu narušení hospodářské soutěže a je založeno na pokynech Společenství o státní podpoře na ochranu životního prostředí⁹. Tyto pokyny zohledňují pozitivní účinky, které by mohla mít energie produkovaná z biomasy, ve srovnání s výrobou energie z fosilních paliv.

Zhodnocení kromě toho usiluje o zajištění zamezení nadměrné náhrady nákladů, jak rovněž požaduje směrnice o zdanění energie. Vzhledem k tomu, že obzvláště v případě bioetanolu se výrobní náklady různí, vyšetřuje Komise, do jaké míry je možné nástroje vylepšit tak, aby na tuto okolnost braly v úvahu, avšak aby zároveň respektovaly mezinárodního obchodní pravidla.

Bude třeba pečlivě posoudit slučitelnost mezi závazky dodávek biopaliv (v různých možných podobách) a daňovými pobídkami. Dá se očekávat, že závazky odejmou potřebu daňové podpory a umožní snížení v úrovních státní podpory, v souladu se zásadou „znečišťovatel platí“ a s akčním plánem státní podpory Komise, který se zaměřuje na menší, ale lepší podporu.

⁷ Směrnice 2003/30/ES ze dne 8. května 2003 o podpoře užívání biopaliv nebo jiných obnovitelných pohonných hmot v dopravě (Úř. věst. L 123, 17.5.2003).

⁸ Směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny (Úř. věst. L 283, 31.10.2003).

⁹ Úř. věst. C 37, 3.2.2001, s. 3, zejména oddíl E.3.3.

Dále by měly být zaveden rámec pro **pobídky** spojené s vlivem jednotlivých paliv na životní prostředí. To by povzbudilo a podpořilo využívání tržně orientovaných a poptávkových opatření pro biopaliva. Vhodná politická opatření by mohla zahrnovat například podporu systémů ochrany životního prostředí pro uživatele vozidel, ekoznačky, rozlišení cen pomocí poplatků z emisí a daní z produktů, propagaci kvality životního prostředí prostřednictvím vzdělávání a informování spotřebitelů i výrobců, obchodovatelná povolení, záruky environmentální výkonnosti, prostředky a hodnocení environmentálních rizik v bankovních postupech.

Vozové parky ve veřejném a v soukromém vlastnictví, zemědělská a těžká nákladní vozidla, u kterých se osvobození od daně nebo snížení daně osvědčilo jako mimořádně úspěšné při podpoře využívání směsí s vysokým podílem biopaliv, nabízejí příznivé trhy pro rozvoj využívání biopaliv. V oblasti zemědělství jsou nyní k dispozici malovýrobci a systémy na zpracování semen, které mohou hospodárně vyrábět bionaftu ze zemědělského odpadu nebo z plodin s olejnatými semeny. Městské a soukromé autobusové parky mají většinou specializované dodavatele paliv, takže mohou snadno přejít na biopaliva. Další oblastí, kde by mohla být dále povzbuzována poptávka po biopalivech, je odvětví související s rybářskými loďstvy a plavidly, které nabízí potenciální trh pro využití bionafty.

Ve veřejném sektoru bude Komise nadále podporovat využívání biopaliv v uvedených specifických oblastech. Předložila návrh na směrnici Evropského parlamentu a Rady o podpoře čistých silničních vozidel¹⁰, včetně vozidel využívajících směsi s vysokým podílem biopaliv.

3.2. Dosahování environmentálních zisků

Komise:

- přezkoumá, jak může využívání biopaliv přispět k cílům snižování emisí CO₂ ve vozových parcích;
- prozkoumá a případně navrhne opatření k zajištění optimálního přínosu biopaliv v oblasti skleníkových plynů;
- bude pracovat na zajištění udržitelnosti kultivace surovin pro biopaliva v Evropské unii a ve třetích zemích;
- přezkoumá otázky limitů obsahu etanolu, éteru a jiných okysličovacích látek v benzínu; limity obsahu výparů v benzínu; a limity obsahu bionafty v naftě.

Komise zkoumá rozsah využívání biopaliv ve vztahu k cílům snižování emisí CO₂ v případě vozových parků, přičemž vychází z dohody s výrobcí automobilů o snižování emisí z nových automobilů v rámci integrovaného přístupu. Na základě zprávy skupiny CARS21¹¹ Komise v současné době zkoumá různé možnosti tohoto přístupu.

K tomu, aby bylo možno využívat potenciálních environmentálních přínosů, se musí strategie pro biopaliva zaměřit na 1) optimalizaci přínosů v oblasti skleníkových plynů vzhledem k výdajům, 2) zabránění poškozování životního prostředí spojeného s výrobou biopaliv a

¹⁰ KOM(2005) 634.

¹¹ Viz poznámka 5.

jejich surovin, 3) zajištění toho, aby využívání biopaliv nevyvolalo environmentální a technické problémy.

- 1) Pobídky pro biopaliva v současnosti nezohledňují skutečné přínosy různých biopaliv a jejich výrobních procesů v oblasti skleníkových plynů. Spojení přínosů v oblasti skleníkových plynů s podporou opatření týkajících se biopaliv by napomohlo ke zvýšení jejich přínosů a vyslalo průmyslu v tomto ohledu jasný signál o významu dalšího zlepšování výrobních postupů. To by rovněž umožnilo vysílání tržních signálů směrem k výrobcům paliv a surovin s cílem dalšího snižování emisí uhlíku v dopravním odvětví. Aby byl takový mechanismus efektivní, musí se uplatňovat jak na domácí, tak na dovážené výrobky nediskriminačním způsobem a musí být plně v souladu s opatřeními WTO. Měla by se rovněž prozkoumat možnost nadnárodního přístupu spojeného s existujícím mechanismem čistého rozvoje, který by zabezpečil zapojení obchodních partnerů. Pobídky obsažené ve směrnici o biopalivech budou přezkoumány v průběhu roku 2006.
- 2) Je nezbytné, aby se na **výrobu surovin** pro biopaliva uplatňovaly přiměřené minimální environmentální normy přizpůsobené místním podmínkám v Evropské unii a ve třetích zemích. Určité obavy vyvolává především využívání půdy vyjmuté z produkce z důvodu možného vlivu na biodiverzitu a na půdu, a dále výroba biopaliv v environmentálně citlivých oblastech. Řešení těchto obav vyžaduje pozornost zaměřenou na to, kde by obecně mohly energetické plodiny zapadat do střídání plodin, na vyhnutí se nepříznivému ovlivnění biologické rozmanitosti, znečišťování vody, degradaci půdy a narušení přírodních stanovišť a druhů v oblastech vysoké přírodní hodnoty. Kritéria udržitelnosti pro výrobu v Evropské unii by se však neměla omezovat na energetické plodiny, ale měla by se vztahovat na veškerou zemědělskou půdu, jak vyžadují pravidla podmíněnosti stanovená v rámci reformy SZP z roku 2003. Tato kritéria by rovněž měla brát v úvahu výhody pěstování energetických plodin v systému střídání plodin a v okrajových oblastech. Taková kritéria a normy by musely splňovat ustanovení WTO, musely by být efektivní a ne zbytečně byrokratické.
- 3) Využívání různých druhů biopaliv vyvolává rozličné environmentální a technické otázky. **Směrnice o jakosti paliv**¹² stanoví specifikace pro benzín a naftu z environmentálních a zdravotních důvodů, například limitní hodnoty obsahu etanolu, éteru a dalších okysličujících látek v benzínu. Určuje rovněž mezní hodnotu tenze par u benzínu. Norma EN590 určuje další limity z technických důvodů a stanoví, že nafta musí obsahovat nejvíce 5 % objemových bionafty (4,6 % z energetického hlediska). Tyto limity představují překážky zvýšenému využívání biopaliv.

Komise oznámila, že kvantitativní limity etanolu, éteru a bionafty přezkoumá v roce 2006.

¹² Směrnice 98/70/ES ze dne 13. října 1998 o jakosti benzinu a motorové nafty (Úř. věst. L 350, 28.12.1998), ve znění směrnice 2003/17/ES ze dne 3. března 2003 (Úř. věst. L 76, 22.3.2003).

3.3. Rozvoj výroby a distribuce biopaliv

Komise:

- podpoří členské státy a regiony v zohledňování přínosů biopaliv a dalších forem bioenergie při přípravě jejich vnitrostátních referenčních rámců a operačních plánů v rámci politiky soudržnosti a politiky rozvoje venkova;
- navrhne ustavení zvláštní *ad hoc* skupiny na posouzení možností biomasy, včetně biopaliv, v rámci vnitrostátních programů rozvoje venkova;
- požádá příslušná průmyslová odvětví o vysvětlení technického odůvodnění postupů, které způsobují překážky zavedení biopaliv a bude sledovat chování těchto odvětví s cílem zabezpečení toho, aby nedocházelo k diskriminaci biopaliv.

Mnohé regiony, které využívají strukturální fondy a fond soudržnosti, a to především ve venkovských oblastech ve střední a východní Evropě, mají potenciál pro využití biomasy pro vytváření hospodářského růstu a zaměstnanosti. Nízké náklady na pracovní sílu a vysoká dostupnost zdrojů může těmto regionům poskytovat porovnatelnou výhodu při výrobě surovin pro biopaliva. Podpora rozvoje obnovitelných a alternativních zdrojů energie, jako je biomasa, včetně biopaliv, je tedy významným cílem **politiky soudržnosti**¹³. Podpora se může udělit například na rekvalifikaci zemědělců, na poskytnutí vybavení výrobcům biomasy a na investice do zařízení na výrobu biopaliv.

Komise podporuje členské státy a regiony, aby při přípravě svých vnitrostátních strategických referenčních rámců a operačních programů zajistily, aby byly řádně zohledněny potenciální přínosy biopaliv.

Politika rozvoje venkova může podpořit rovněž investice do zemědělských podniků nebo do jejich okolí, například do zpracování biomasy, stejně jako mobilizaci nevyužité biomasy vlastníky lesů. Komise navrhla strategické pokyny Společenství pro rozvoj venkova, které kladou důraz na obnovitelnou energii, včetně biopaliv. Navrhuje rovněž ustavení zvláštní *ad hoc* skupiny na posouzení možností biomasy a biopaliv v rámci vnitrostátních programů rozvoje venkova.

Podobně jako osvobození paliv od daní musí ostatní způsoby oficiální podpory výroby a využití biopaliv jednoznačně odpovídat opatřením **státní podpory**.

Komise požádá dotčená průmyslová odvětví o vysvětlení technického odůvodnění **překážek** zavedení biopaliv a bude zjišťovat názory ostatních zúčastněných stran. V zájmu zajištění toho, aby biopaliva nebyla diskriminována, bude sledovat chování příslušných průmyslových odvětví.

Při hodnocení dopadu politik a programů na podporu výroby a distribuce biopaliv Komise zohlední jejich možné účinky na tradiční trhy s etanolem, potravinami, produkty lesního hospodářství a s ropou.

¹³ jak je stanoveno ve sdělení Komise „Politika soudržnosti pro podporu růstu a zaměstnanosti“, KOM(2005) 299.

3.4. Rozšiřování zásob surovin

Komise:

- povolí, aby se na produkci cukru na bioetanol vztahoval nepotravinářský režim na půdě vyjmuté z produkce, jakož i prémie pro energetické plodiny;
- posoudí možnosti dodatečného zpracování obilnin z existujících intervenčních zásob na biopaliva, aby se tak přispělo ke snížení objemu obilovin vyvážených s náhradami.
- posoudí provádění režimu energetických plodin do konce roku 2006;
- bude sledovat dopad poptávky po biopalivech na ceny komodit a vedlejších produktů, jejich dostupnost pro konkurenční odvětví a účinky na zásobování potravinami a na ceny potravin v Evropské unii a v rozvojových zemích;
- finančně zabezpečí kampaň zaměřenou na informování zemědělců a vlastníků lesů o vlastnostech energetických plodin a o možnostech, které nabízejí;
- předloží akční plán pro lesní hospodářství, v němž bude hrát významnou roli energetické využití lesního materiálu;
- posoudí, jak by se daly pozměnit právní předpisy o vedlejších produktech živočišného původu s cílem zjednodušit vydávání povolení a schvalování alternativních postupů pro výrobu biopaliv;
- provede mechanismus navržený za účelem objasnění norem pro druhotné využívání odpadových materiálů.

Probíhající proces **reformy SZP** zahájený v roce 1992 omezil cenovou podporu a napomohl nárůstu konkurenceschopnosti zemědělské produkce Evropské unie pro všechny možné výstupy: potraviny, krmiva pro zvířata a nepotravinářské produkty, včetně biopaliv. To je především důležité v případě obilovin, které jsou v současné době jednou z hlavních surovin pro výrobu bioetanolu v Evropské unii. **Oddělení** podpory příjmů od výroby zavedené reformou SZP pro rok 2003 pomůže dále usnadňovat dodávky energetických plodin. Především plodiny, které měly nárok na přímé platby jen na základě nepotravinářského režimu v oblastech vyjmutých z produkce se mohou nyní pěstovat kdekoliv, a to bez ztráty podpory příjmů.

Povinnost **vyjmutí půdy z produkce**, kterou zavedla reforma v roce 1992 jako nástroj na vyrovnaní trhu s obilovinami, byla zahrnuta do nového režimu jednotné platby. Půda vyjmutá z produkce se běžně nemůže využívat na žádný druh výroby, nicméně pěstování nepotravinářských plodin (včetně energetických plodin) je povoleno za předpokladu, že využití biomasy je zaručeno buď smlouvou, nebo zemědělcem.

V nedávné době bylo dosaženo politické dohody o významné reformě společné organizace trhu s **cukrem**. Cukrová řepa pěstovaná pro výrobu bioetanolu bude nadále vyňata z kvót. Komise předloží svůj návrh, aby se na produkci cukrové řepy pěstované pro výrobu bioetanolu vztahoval nepotravinářský režim na půdě vyjmuté z produkce, jakož i prémie pro energetické plodiny. Tím budou pro cukrovou řepu v Evropské unii zajištěna nová odbytiště.

Komise v rámci svých tržních politik využila možnosti prodávat alkohol z destilace vína z **intervenčních zásob** pro energetické účely. To však v žádném případě nemůže být považováno za udržitelný zdroj pro výrobu biopaliv. V roce 2005 byla poprvé vyhlášena veřejná soutěž na zpracování žita z intervenčních zásob výhradně na výrobu bioetanolu.

Komise posoudí možnosti dodatečného zpracování obilnin z existujících intervenčních zásob na biopaliva, aby se tak přispělo ke snížení objemu obilovin vyvážených s náhradami.

Kromě toho byla v rámci reformy SZP pro rok 2003 zavedena zvláštní **podpora pro energetické plodiny**. Je dostupná prémie ve výši 45 EUR na hektar s maximální zaručenou plochou 1,5 milionů hektarů jako rozpočtovým stropem. Překročí-li žádosti tento strop, bude premie úměrně snížena. Tento režim pro energetické plodiny je předmětem zprávy Komise, která bude vypracována do 31. prosince 2006 a příslušných návrhů zohledňujících provádění cílů souvisejících s biopalivy.

Biopaliva se v současné době vyrábějí téměř výhradně z plodin, které mohou být využity rovněž pro potravinářské účely. S nárůstem globální poptávky po biopalivech byly vysloveny obavy před tím, aby v rozvojových zemích nebyla ohrožena dostupnost potravin za přijatelné ceny. Biopaliva konkurují surovinám i v jiných odvětvích. Vzhledem k těmto obavám bude Komise důkladně sledovat dopad poptávky po biopalivech.

Komise zvažuje financování informační kampaně pro zemědělce a vlastníky lesů o vlastnostech energetických plodin s cílem mobilizace nevyužitého potenciálu energie z produktů lesního hospodářství a možností, které nabízejí.

Komise připravuje **akční plán pro lesní hospodářství**, který má být přijat v roce 2006, v němž bude hrát významnou roli energetické využití lesního materiálu. To bude mimořádně důležité pro výrobu biopaliv druhé generace.

Organický odpad z papírenského průmyslu, živočišné tuky a vedlejší produkty živočišného původu, recyklované jedlé oleje a mnohé další zdroje jsou jako energetické zdroje nedostatečně využité. Komise nedávno přijala Tematickou strategii pro předcházení vzniku odpadů a jejich recyklaci¹⁴ a návrh nových rámcových právních předpisů o odpadech¹⁵. V tomto návrhu Komise doporučila mechanismus k objasnění norem pro druhotné využívání odpadových materiálů, například při výrobě biopaliv.

3.5. Posílení obchodních možností

Komise:

- posoudí výhody, nevýhody a právní dopady předložení návrhu na samostatné kódy nomenklatury pro biopaliva;
- zachová podmínky přístupu na trh pro dovážený bioetanol, které nejsou méně výhodné než podmínky stanovené platnými obchodními dohodami, zachová především srovnatelnou úroveň preferenčního přístupu pro země AKT a zohlední problém rozměňování preferencí;
- bude usilovat o vyvážený přístup v probíhajících i v budoucích obchodních jednáních se zeměmi a regiony produkujícími etanol – Evropská unie bude v souvislosti s rostoucí poptávkou po biopalivech respektovat zájmy domácích výrobců i obchodních partnerů v Evropské unii.

¹⁴ KOM(2005) 666.

¹⁵ KOM(2005) 667.

- navrhne změny „normy o bionaftě“ s cílem podpory využívání většího množství rostlinných olejů pro výrobu bionafty a umožnění nahrazení metanolu ve výrobě bionafty etanolem.

Vzhledem k tomu, že pro biopaliva neexistují žádná zvláštní sazební zařazení, není možné vyčíslit přesné množství dováženého etanolu, olejnatých semen a rostlinných olejů používaných v dopravním odvětví. Komise posoudí výhody a nevýhody, jakož i právní důsledky předložení návrhu na **samostatné kódy nomenklatury** pro biopaliva¹⁶.

Bioetanol s tarifním kódem 2207 je v současnosti osvobozený od cla na základě těchto preferenčních obchodních dohod:

- iniciativa „Vše kromě zbraní“ (EBA) pro nejméně rozvinuté země,
- dohoda z Cotonou se státy africké, karibské a tichomořské oblasti (AKT),
- nový režim pobídek „GSP plus“ (zvláštní pobídkový režim pro udržitelný rozvoj a řádnou správu)
- některé bilaterální preferenční dohody, zvláště Evropsko-středomořská dohoda.

Na další otevírání trhu pro bioetanol budou mít vliv dvě probíhající jednání:

- na multilaterální úrovni kolo jednání z Dohy (DDA): po jednáních o přístupu na zemědělský trh bude bioetanol podléhat snížení cel. O přístupu bioetanlu na trh se diskutuje rovněž v rámci vyjednávání o obchodě a životním prostředí, zatímco vyjednávání o přístupu na trh pro průmyslové produkty jsou pro některé druhy biopaliv také relevantní.
- na regionální úrovni dohoda o volném obchodě mezi Evropskou unií a sdružením Mercosur (Argentina, Brazílie, Paraguay a Uruguay).

Cukr a bioetanol představují pro Brazílii hlavní zájem, a jsou proto základními prvky těchto vyjednávání.

Vzhledem k rostoucí poptávce po biopalivech usiluje Komise o náležitý rozvoj jak domácí výroby v Evropské unii, tak o zvýšení dovozních možností pro biopaliva a jejich suroviny, jakož i o rozvoj jejich hospodářské životaschopnosti. Ve snaze vyhovět zájmům domácích výrobců i obchodních partnerů Evropské unie zaujme Komise při probíhajících bilaterálních a multilaterálních obchodních vyjednáváních se zeměmi produkujícími etanol **vyvážený přístup**. Pokud jde o současný trh, zachová Komise takové podmínky přístupu na trh pro dovážený bioetanol, které nejsou méně výhodné než podmínky stanovené platnými obchodními dohodami.

Co se týče bionafty, měla by změna **normy EN 14214** usnadnit využívání většího množství druhů rostlinných olejů v rozsahu uskutečnitelném bez výrazných nepříznivých účinků na výkonnost paliva a respektujícím normy trvalé udržitelnosti.

¹⁶ Toto posouzení bude mít za úkol upřesnit, zda by měla být pozornost věnována kódům KN (platné v rámci EU) nebo na mezinárodní kódy HS. Vytvoření nových kódů HS vyžaduje mezinárodní vyjednávání, zatímco nové kódy KN by byly vhodné pro statistické účely v Evropské unii.

3.6. Podpora rozvojových zemí

Komise:

- zajistí, aby doprovodná opatření pro země s protokolem o cukru, na něž měla dopad reforma Evropské unie v odvětví cukru, mohla být využita k podpoře rozvoje výroby bioetanolu;
- bude rozvíjet koherentní „balíček podpory v oblasti biopaliv“, který může být využit v rozvojových zemích s potenciálem pro biopaliva;
- přezkoumá, jak může Evropská unie nejlépe napomoci rozvoji vnitrostátních platforem biopaliv a regionálních akčních plánů pro biopaliva, které jsou environmentálně a hospodářsky udržitelné.

Interní snahy Evropské unie o propagaci obnovitelné energie jdou ruku v ruce s její snahou o posílení mezinárodní spolupráce v této oblasti, a to především s rozvojovými zeměmi.

Návrh Komise na doprovodná opatření pro země s protokolem o cukru, na něž měla dopad **reforma Evropské unie v odvětví cukru**, představuje významnou iniciativu v oblasti spolupráce. Doprovodná opatření podpoří restrukturalizaci nebo diverzifikaci v dotčených zemích, které budou na základě svých strategií moci čelit důsledkům této reformy. V této souvislosti bude moci Evropská unie na základě důkladných studií vypracovaných pro jednotlivé země podporovat rozvoj odvětví výroby etanolu.

Mezi další programy spolupráce patří **energetická iniciativa Evropské unie a Johannesburská koalice pro obnovitelnou energii (JREC)**. Energetická iniciativa Evropské unie se zaměřuje na politický dialog zároveň se specifickými partnerstvími a opatřeními souvisejícími s dostupností energie a se zmírňováním chudoby. Obnovitelná energie je ústředním tématem této iniciativy, která založila nástroj Evropské unie pro energii (s rozpočtem 220 milionů EUR). Ta se stane funkční v roce 2006 a bude působit jako urychlující činitel pro konkrétní investice do energetických služeb poskytovaných těm, kdo žijí pod hranicí chudoby. JREC představuje širokou platformu, v rámci které vlády společně pracují na posilování obnovitelných zdrojů. Iniciativa dlouhodobého kapitálu JREC sleduje závazek členských zemí JREC zjišťovat a překonávat finanční problémy zakladatelů podniků zaměřených na obnovitelnou energii a malých a středních podniků v této oblasti, a to především v rozvojových zemích.

K dalšímu rozvoji spolupráce mezi různými dostupnými nástroji na podporu biopaliv v rozvojové politice Komise vypracuje koherentní „balíček podpory v oblasti biopaliv“, který bude využívat řadu současných nástrojů na podporu hledisek rozvoje biopaliv v zemích a regionech, kde biopaliva nabízejí dobrou možnost udržitelného snižování chudoby. Zároveň s tím Komise posoudí, jak by mohla nejlépe pomoci většímu zapojení drobných zemědělců do výroby biopaliv: v jejich vztahu k ostatním členům řetězce prostřednictvím šíření informací a výměny osvědčených postupů a pomocí podpory výměn mezi státy Jihu prostřednictvím navazování partnerství a vztahů mezi podniky navzájem a podporou investic soukromého sektoru, například prostřednictvím zapojení Evropské investiční banky.

Evropská unie zajistí, aby navrhovaná opatření pro rozvoj biopaliv byla plně v souladu s její rozvojovou politikou a s vnitrostátními a sektorovými rozvojovými politikami.

V mnoha rozvojových zemích se budou muset vypracovat politiky a strategie pro oblasti biopaliv, přičemž se bude muset zohlednit vnitrostátní potenciál, vyhlídky vnitrostátních, regionálních a mezinárodních trhů, technické normy, infrastruktura a další hospodářská, sociální a environmentální hlediska. Rozvoj **vnitrostátních platforem pro biopaliva** spojujících všechny příslušné zúčastněné strany ze soukromého a veřejného sektoru se zdá být klíčovým prvkem v tomto procesu. Na regionální úrovni rozšiřují úspory z rozsahu a technologické normalizace možnosti vývoje biopaliv. Regionální **akční plány pro biopaliva**, vypracované regionálními organizacemi a zaměřené na rozvoj regionálního trhu, mohou představovat nástroj pro vývoj biopaliv. Evropská unie prozkoumá, jak by mohla co nejlépe pomoci v obou těchto aspektech. Kromě toho bude pomáhat při zmírňování environmentálních rizik prostřednictvím zkoumání jednotlivých případů a podporováním rozvoje účinného právního rámce.

3.7. Podpora výzkumu a vývoje

Komise:

- bude v rámci sedmého rámcového programu pokračovat ve své podpoře rozvoje biopaliv a v posilování konkurenceschopnosti průmyslového odvětví biopaliv;
- přidělí vysokou prioritu výzkumu koncepce „biologických rafinérií“ – nacházejících hodnotné využití všech částí rostliny – a biopaliv druhé generace;
- bude i nadále podporovat rozvoj „technologické platformy pro biopaliva“ vedené průmyslem a mobilizovat další relevantní technologické platformy;
- bude podporovat provádění strategických plánů výzkumu připravených těmito technologickými platformami.

Očekává se, že výsledkem výzkumu a technologického rozvoje v oblasti biopaliv bude pokles nákladů po roce 2010 v průměru o 30 %. Výzkum financovaný Společenstvím již napomohl rozvoji a růstu průmyslu Evropské unie v oblasti biopaliv. Například projekt EUROBIODIESEL, který byl zahájen v roce 1992, názorně dokázal technickou a hospodářskou proveditelnost výroby a využití bionafty bez výrazných technických problémů u traktorů, autobusů a automobilů. Nedávno spuštěné integrované projekty RENEW a NILE představují klíčová opatření ve vývoji biopaliv druhé generace s cílem zkušební výroby na úrovni továren.

Technologická platforma pro biopaliva vedená průmyslem usiluje o poskytování a provádění společné evropské vize a strategie pro výrobu a využití biopaliv, a to především v oblasti dopravy. Zastoupené jsou přední evropské subjekty, které se věnují biopalivům, včetně zemědělského a lesnického odvětví, potravinářského průmyslu, průmyslu biopaliv, ropných společností a distributorů paliv, výrobců automobilů a výzkumných ústavů. Další technologické platformy, jako například Továrny pro budoucnost, Odvětví lesního hospodářství a Udržitelná chemie, rovněž rozšíří vědomostní základnu pro výrobu biopaliv. Opatření na evropské úrovni (ERA-NET) v oblasti biomasy dále zvýší hospodárnost financování vědeckého a technického rozvoje prostřednictvím koordinace programů a zahájení společných činností na vnitrostátní a regionální úrovni.

Návrh sedmého rámcového programu (2007–2013) dává prioritu výzkumu v oblasti biopaliv s cílem dalšího posílení konkurenceschopnosti průmyslu biopaliv Evropské unie. V rámci **specifického programu Spolupráce** se výzkumné činnosti budou soustředit především na

dvě témata: i) „Energie“, s cílem snížit jednotkové náklady paliv pomocí zdokonalení tradičních technologií a vývoje biopaliv druhé generace (např. bionafta získávaná na základě Fischer-Tropschovy syntézy, lignocelulózový etanol, bio-dimethyléterer) a ii) „Potraviny, zemědělství a biotechnologie“, využívající přírodní vědy a biotechnologii ke zdokonalení systémů výroby biomasy. Koncepce **biologických rafinérií** zaměřená na celkové využití biomasy a na maximalizaci hospodárnosti konečných výrobků bude těžištěm obou těchto témat.

Mezi další důležité činnosti patří podpora **uvádění** ověřených technologií výroby biopaliv **na trh** a jejich šíření prostřednictvím programu „Inteligentní energie – Evropa“ (součást rámcového programu pro konkurenceschopnost a inovaci), **vytváření kapacit** pro rozšiřování výroby a předvádění, jakož i **mezinárodní spolupráce** s rozvinutými a rozvojovými zeměmi za účelem dalšího využívání vzájemných výhod a přenosu technologií.

ANNEX 1

Biofuels Glossary

Biofuel	Liquid or gaseous fuel for transport produced from biomass
Biomass	Biodegradable fraction of products, waste and residues from agriculture (including vegetal and animal substances), forestry and related industries, as well as the biodegradable fraction of industrial and municipal waste
Synthetic biofuels	Synthetic hydrocarbons or mixtures of synthetic hydrocarbons produced from biomass, e.g. SynGas produced from gasification of forestry biomass or SynDiesel
Liquid biofuels	
Bioethanol	Ethanol produced from biomass and/or the biodegradable fraction of waste, for use as biofuel E5 contains 5% ethanol and 95% petrol E85 contains 85% ethanol and 15% petrol
Biodiesel	A methyl-ester produced from vegetable oil, animal oil or recycled fats and oils of diesel quality, for use as biofuel (PME, RME, FAME) B5 is a blend of petroleum-based diesel (95%) and biodiesel (5%) B30 is a blend of petroleum-based diesel (70%) and biodiesel (30%) B100 is non-blended biodiesel
Biomethanol	Methanol produced from biomass, for use as biofuel
Bio-ETBE	Ethyl-Tertio-Butyl-Ether produced from bioethanol. ETBE is used as a fuel additive to increase the octane rating and reduce knocking. The percentage volume of bio-ETBE calculated as biofuel is 47%.
Bio-MTBE	Methyl-Tertio-Butyl-Ether produced from biomethanol. MTBE is used as a fuel additive to increase the octane rating and reduce knocking. The percentage volume of bio-MTBE calculated as biofuel is 36%.
BtL	Biomass to liquid
Pure vegetable oil	Oil produced from oil plants through pressing, extraction or comparable procedures, crude or refined but chemically unmodified, which can be used as biofuel when compatible with the type of engine involved and the corresponding emission requirements.
Gaseous biofuels	
Bio-DME	Dimethylether produced from biomass, for use as biofuel
Biogas	A fuel gas produced from biomass and/or the biodegradable fraction of waste, which can be purified to natural gas quality for use as biofuel or woodgas.
Biohydrogen	Hydrogen produced from biomass and/or the biodegradable fraction of waste for use as biofuel.
Other renewable fuels	
	Renewable fuels other than biofuels which originate from renewable energy sources as defined in Directive 2001/77/EC and are used for transport purposes

ANNEX 2

Biofuels: progress at national level

Member State	Market share 2003	National indicative target for 2005	Targeted increase, 2003–2005
AT	0.06%	2.5%	+2.44%
BE	0	2%	+2%
CY	0	1%	+1%
CZ	1.12%	3.7% (2006)	+ 1.72% (assuming linear path)
DK	0	0%	+0%
EE	0	not yet reported	not yet reported
FI	0.1%	0.1%	+0%
FR	0.68	2%	+1.32%
DE	1.18%	2%	+0.82%
GR	0	0.7%	+0.7%
HU	0	0.4–0.6%	+0.4–0.6%
IE	0	0.06%	+0.06%
IT	0.5%	1%	+0,5%
LA	0.21%	2%	+1.79%
LI	0 (assumed)	2%	+2%
LU	0 (assumed)	not yet reported	not yet reported
MT	0	0.3%	+0.3%
NL	0.03%	2% (2006)	+0% (promotional measures will come into force from January 2006)
PL	0.49%	0.5%	+0.01%
PT	0	2%	+2%
SK	0.14%	2%	+1.86%
SI	0 (assumed)	not yet reported	not yet reported
ES	0.76%	2%	+1.24%
SV	1.33%	3%	+1.67%
UK	0.03%	0.3%	+0.27%
EU25	0.6%	1.4%	+0.8%

Sources:

2003: national reports under the biofuels directive except Belgium (Eurostat figure for 2002), and Italy (EurObserv'ER)

2005: national reports under the Biofuels Directive. The EU25 figure assumes linear development for CZ, 0 for NL and 0 for the three states that have not yet reported a target.

ANNEX 3

Policies Promoting Biofuels in non-EU countries

Rising oil prices, pressure to reduce CO₂ emissions, and the desire to increase energy self-sufficiency, conserve valuable foreign exchange and create employment are motivating countries around the world to enact policy measures in support of biofuels.

Like the EU, a number of countries have set short- and long-term **targets** for the percentage or quantity of biofuels to be incorporated into conventional fuel. In certain countries a percentage blend is **mandatory** in all or part of the country. In Brazil, which has the world's most developed biofuels industry, a 25% blend is mandatory. Canada has a 3.5% target for the incorporation of bioethanol by 2010 but has a mandatory level of 5% for Ontario, to be achieved by 2007.

A number of countries give **tax credits or incentives** to biofuel producers or feedstock growers, and waive the excise and/or fuel tax, making the fuel cheaper to buy than conventional petrol or diesel. In some cases government-owned vehicles are required to use biofuels. From January 2006 India will introduce a biodiesel purchasing policy, obliging public sector oil companies to buy oil produced from jatropha, pongamia and other oil plants and sell it in a 5% blend, rising to 20% in 2020.

In Brazil and Thailand there are **tax exemptions for vehicles** able to run on biofuels. Thailand is also supporting the development of domestically-produced "green" vehicles.

Many countries have grant and **loan programmes** for the construction of processing plants or the development of feedstock. In Australia, seven new projects have recently received Government backing.

Brazil's example is best known and has served as inspiration for a number of other, mainly sugar-producing, countries. Brazil has become the world's largest producer and consumer of ethanol, largely thanks to the targeted subsidies under the Proalcool programme.

The Proalcool programme was launched in 1975 as a response to the oil price shocks of 1973/74 and as a means to develop a use for surplus sugar production. It provided incentives for ethanol producers, as well as price subsidies for consumers through tax reductions. Initially, the programme was very successful: in 1986, 90% of all new cars sold ran solely on ethanol, while ethanol production costs and prices gradually decreased due to economies of scale and gains in yield.

In Brazil all petrol is still sold with an ethanol component of 20–26%. In economic terms, investments in agriculture and industry for the production of transport ethanol in the period 1975–89 has been estimated at close to US\$ 5 bn, triggering benefits in terms of import savings with a value of over US\$ 52 bn for the period 1975–2002. Although the programme lost some of its impact in the 1990s due to a slump in world oil prices and the phasing-out of government incentives, it is seeing a resurgence related to current high oil prices, the competitiveness of ethanol as a transport fuel and the emergence of new export markets.

There are currently no subsidies for ethanol production and the product is very competitive on the domestic market: hydrated ethanol is sold for 60–70% of the price of gasohol (a blend of 90% petrol and 10% ethanol) at the pump. The Brazilian government continues to pay close

attention to the biofuels sector, however, by encouraging the sugar cane industry and the provision of “flexible-fuel” vehicles. In addition, new legislation on biodiesel was implemented in January 2004.

The world’s second largest producer of bioethanol, the **United States**, has seen an exponential rise in production initiatives over the last year thanks to a series of tax measures and incentives.

In 2004 the Energy Tax Act was reworked and renamed the Volumetric Ethanol Excise Tax Credit (VEETC), meaning that the tax exemption now applies to all levels of blending. VEETC extended the existing ethanol tax incentive to the end of 2010 at a rate of \$0.51 per gallon. It also improved the “small ethanol producer tax credit”, which allows a 10 cent per gallon tax credit for facilities with a capacity of less than 30 million gallons per year. VEETC also introduced a tax credit of \$1 per gallon for biodiesel if made from new oil or \$0.50 per gallon if made from recycled oil.

Other federal tax incentives include income tax deduction for alcohol-fuelled vehicles and an alternative-fuels production tax credit. The American Jobs Creation Act of 2004 (Public Law 108-357) provides tax incentives for alcohol and biodiesel fuels, available to blenders/retailers beginning in January 2005. The credits are \$0.51 per gallon of ethanol at 190 proof or greater, \$1.00 per gallon of agri-biodiesel, and \$0.50 per gallon of waste-grease biodiesel. If the fuel is used in a mixture, the credit amounts to \$0.05 per percentage point ethanol or agri-biodiesel used or \$0.01 per percentage point of waste-grease biodiesel.

In 2005, as part of its new energy bill, the United States introduced a “renewable fuels standard” (RFS), with a target rising from 4 billion gallons in 2006 to 7.5 billion gallons by 2012. The industry is confident of meeting this target and expects eventually to achieve a 10% market penetration.

A Bioethanol Bill, which would require the blending of bioethanol into commercial gasoline, was recently approved by the House of Representatives. Under the bill, all commercial motor fuels would be required to have a 5% blend of bioethanol within two years of the act coming into force. After another two years, the required blend would go up to 10%.

ANNEX 4

Biofuels Market Situation

Today, bioethanol is the world's main biofuel. Biodiesel, which until recently was produced almost solely in the EU, is now gaining a foothold in many regions across the world. Biogas comes a poor third and has so far made a breakthrough only in Sweden.

According to EurObservER, the EU's production of biofuels amounted to 2.4 million tonnes in 2004: 0.5 million tonnes of bioethanol and 1.9 million tonnes of biodiesel. This is an increase of more than 25% compared with the previous year and production capacities are increasing rapidly.

For bioethanol, more than 1 million tonnes are expected by the end of 2005 and capacity is likely to treble by the end of 2007. For biodiesel, the estimated 66 production sites across the EU are scheduled to expand to 75–80 plants by the end of 2005. For mid-2006 an increase in total EU25 biodiesel production capacity to 3.8 – 4.1 million tonnes is expected.

Table 1: EU Production of liquid biofuels

	Bioethanol			Biodiesel		
	2002	2003	2004	2002	2003	2004
		1000 t			1000 t	
Czech Rep.	5			69	70	60
Denmark				10	41	70
Germany			20	450	715	1035
Spain	177	160	194		6	13
France	91	82	102	366	357	348
Italy				210	273	320
Lithuania						5
Austria				25	32	57
Poland	66	60	36			
Slovak Rep.						15
Sweden	50	52	52	1	1	1
UK				3	9	9
from interv. stocks		70	87			
EU25	388	425	491	1134	1504	1933

source: EurObservER 2005

In 2004 world production of **bioethanol** for fuel use was around 30 billion litres. This represents around 2% of global petrol use. Production is set to increase by around 11% in 2005. The table¹⁷ below shows ethanol production by world region.

Brazil has long been the world's leading producer of bioethanol. The sugarcane area is constantly being extended, in order to meet growing domestic and export demand. With around 1 million flex-fuel¹⁸ cars expected to be on Brazil's roads by the end of 2005, the availability of bioethanol for export could be reduced, at least in the short term. In the **United**

¹⁷ It should be noted that not all ethanol production is for biofuels. At present, accurate figures for worldwide fuel ethanol production are not available.

¹⁸ Flex-fuel cars can run on any combination of gasoline and bioethanol.

States bioethanol output is expanding at an unprecedented rate and now nearly matches that of Brazil. Canada is a world leader in developing second-generation bioethanol.

Table 2: World ethanol production (fuel and other uses)

Ethanol production	2005 bio litres*	2004 bio litres
Brazil	16.7	14.6
United States	16.6	14.3
European Union	3.0	2.6
Asia	6.6	6.4
China	3.8	3.7
India	1.7	1.7
Africa	0.6	0.6
World	46.0	41.3

* F.O. Licht's estimate

In 2004 the **European Union**, with production of almost 0.5 million tonnes, is estimated to have produced 10% of the world's bioethanol. The leading EU producers were Spain and France. The leading consumer was Sweden, with about 80% of the quantities imported, mostly from Brazil.

In **Asia**, Thailand is currently building over a dozen ethanol plants that will use sugar cane and rice husks. Thailand's ethanol production capacity could rise to 1.5 billion litres a year. Pakistan, the world's largest exporter of molasses, is launching a domestic bioethanol programme to absorb some of the country's estimated 400 000 tonne production capacity, following the withdrawal of its special duty free access under Regulation (EC) No 2501/2001, which allowed it to export ethanol duty-free to the EU. Bioethanol expansion in India was slowed by a shortage of feedstock, caused by a drought affecting sugar cane production. Forced to import large quantities of ethanol from Brazil last year, India's domestic production should be back on track this year. It produces more than 1.5 billion litres of ethanol annually, of which only a quarter is used for fuel purposes.

A rapidly growing demand for sugar in the Far East means that increased ethanol production has to be balanced against a tight world sugar market and strong export potential. **China's** ethanol industry comprises over 200 production facilities in 11 provinces, capable of producing more than 10 million tonnes of ethanol each year. As food security is a great concern to China, they have also made investments in Brazil, from where they are likely to import considerable quantities of ethanol in the future, as will **Japan**.

A number of **ACP** sugar-producing countries are planning to diversify into bioethanol, but whether many of them will be able to produce at sufficiently low cost to be competitive is uncertain. However, the potential for biofuel production is not limited only to countries that grow sugar cane. **Nigeria** is considering the use of cassava, of which it is the world's leading producer. Other feedstocks, such as sweet sorghum (for bioethanol) and jatropha (for biodiesel), require lower fertiliser input, are more resistant to drought and can be grown in any region of the world. However, yield volatility may reduce their long-term profitability.

The **EU** is the world's leading region for the production and consumption of **biodiesel**. EU25 production increased to almost 2 million tonnes in 2004, with Germany the main producer, followed by France and Italy.

Around the world, many other countries have now launched biodiesel programmes, using a wide range of different feedstocks, from cassava to used cooking oil.

The **United States'** National Biodiesel Board anticipates that 75 million gallons of biodiesel will be produced in 2005, or three times as much as in 2004. A federal tax incentive, state legislation and a diesel shortage are all contributing to a rise in demand. In **Brazil** a 2% biodiesel blend will become mandatory in 2008. In addition to developing soya, investments are also being made to develop production from castorseed, in particular in the poorer semi-arid north-east of the country.

Malaysia, the world's biggest producer of palm oil, is developing a biodiesel industry, as are Indonesia and the Philippines. The first two countries will also supply palm oil to new plants in Singapore, from where biodiesel will be exported. The obligation in **India** to mix 5% biodiesel with normal diesel is expected to create an immediate demand of 2.5 million tonnes of biodiesel, which may increase to 16 million tonnes if the mix is to achieve the target of 20% in 2020.

Fiji is keen to replace 10% of its diesel fuel imports with coconut oil from local copra production.

Some **ACP countries** are exploring biofuels options with the help of EU Member States. One example is a partnership between a Danish laboratory and the University of Dar es Salaam, Tanzania, which is carrying out fundamental research into the production of ethanol from lignocellulosic waste materials. The production of bioethanol from agricultural waste in the developing world can be envisaged with no danger that this would detract from food production. Feasibility studies are also being carried out on using cotton oil as biodiesel in Brazil and West Africa.

Production of **biogas** has increased significantly, but it is used mainly for combined power and heat generation. Although in Europe more than 500 000 gas-fuelled vehicles have been sold in recent years, they mainly run on fossil gas. However, biogas as a transport fuel is used in some countries and Sweden has about 50 biogas refuelling stations.

ANNEX 5

Trade in Biofuels

1. Biodiesel

Biodiesel imports into the EU are subject to an *ad valorem* duty of 6.5%. However, there is no significant external trade, since the EU is by far the world's biggest producer. Although technical traits are reported to be less favourable than for rapeseed oil, biodiesel generated from imported soya and palm oil can be mixed in low percentages with rapeseed biodiesel without major problems.

2. Bioethanol – current trade

There is currently no specific customs classification for bioethanol for biofuel production. This product is traded under code 2207, which covers both denatured (CN 2207 20) and undenatured alcohol (CN 2207 10). Both denatured and undenatured alcohol can then be used for biofuel production. It is not possible to establish from trade data whether or not imported alcohol is used in the fuel ethanol sector in the EU.

An import duty of €19.2/hl is levied on undenatured alcohol, while an import duty of €10.2/hl applies to denatured alcohol.

Table I

Imports under code 2207 (in hl)			
	Av. 1999–2001	Av. 2002–04	% of total (02–04)
Undenatured alcohol	1 167 935	2 383 239	93%
Denatured alcohol	279 904	180 988	7%
Total	1 447 839	2 564 226	100%

Source: Eurostat Comext database, EU25 since 1999 CN (simulated) – Statistical regime 4 – extracted on 29 July 2005.

Overall imports of alcohol under code 2207 averaged 2 564 226 hl over the 2002–04 period, up from 1 447 839 hl over 1999–2001. Over 93% came under code 2207 10 (undenatured alcohol).

The principal trade trends are summarised in Table II:

Table II

Total imports of alcohol under code 2207 (in hl) by duty enjoyed by the exporting countries					
	2002	2003	2004	Av. 2002–04	% of total
Reduced duty	227 285	182 940	288 364	232 863	9%
Duty-free	980 693	2 027 632	1 709 282	1 572 536	61%
MFN	657 011	494 771	1 124 699	758 827	30%
TOTAL	1 864 989	2 705 344	3 122 345	2 564 226	100%

Source: Eurostat Comext database, EU25 since 1999 CN (simulated) – Statistical regime 4 – extracted on 29 July 2005.

- a) average imports of bioethanol increased by 77% over 2002–2004 compared to the previous three-year period (1999–2001), when they totalled 1 447 839 hl;
- b) over that period 70% of these imports were traded under preferential conditions, of which almost 61% were duty-free, while 9% benefited from some type of duty reduction;
- c) 30% of EU trade under code 2207 takes place under MFN (most favoured nation) conditions.

With respect to the largest exporting countries:

- a) over the 2002–2004 period, Pakistan was the largest duty-free exporter with an average of 501 745 hl, followed, at a distance, by Guatemala with 223 782 hl;
- b) Brazil is the only country capable of exporting large quantities as MFN, with an average of 649 640 hl over the same period, with the second MFN exporter, the USA, on only 20 109 hl;
- c) one country – Ukraine – accounts for the vast majority of imports at reduced duty, with 107 711 hl over the 2002–04 period. Egypt came second with over 43 000 hl.

In addition, recent trends in trade flows may require further consideration, given that increasing amounts of imports take place under headings other than 2207 (for instance under heading 3824 when bioethanol is blended with petrol, attracting a normal customs duty of around 6%). Bioethanol is also imported, blended in ETBE.

3. Preferential imports of bioethanol into the EU

The EU's preferential trade basically comes under two regimes: the Generalised System of Preferences (including, among others, the Everything But Arms (EBA) initiative) and the Cotonou Agreement. The main preferences accorded under each regime are summarised in Table III and described in detail in the following sections.

Table III

Import conditions under code 2207 under EU's main preferential agreements					
	GSP normal		GSP+	EBA	Cotonou
Duty reduction	15% up to 31.12.2005	0% as of 1.1.2006	100%	100%	100%
Quantitative restrictions	NO		NO	NO	NO
Beneficiaries	All GSP beneficiaries if not graduated.		Bolivia, Colombia, Costa Rica, Ecuador, Guatemala, Honduras, Panama, Peru, El Salvador, Venezuela, Georgia, Sri Lanka, Mongolia and Moldova	LDCs	ACPs

3.1. GSP

Council Regulation (Regulation (EC) No 2501/2001), in force until 31 December 2005, classified denatured and undenatured alcohol under code 2207 as a sensitive product.

According to Article 7(4) of the Regulation, imports of this alcohol from all GSP beneficiary countries qualified for a 15% reduction on the MFN duty¹⁹.

Under the special drugs regime established by Council Regulation (EC) No 2501/2001, which was in force from the early nineties until repealed on 30 June 2005, exports from a number of countries (Bolivia, Colombia, Costa Rica, Ecuador, Guatemala, Honduras, Nicaragua, Panama, Peru, Pakistan, El Salvador and Venezuela) qualified for duty-free access under code 2207.

The new GSP Regulation (Council Regulation (EC) No 980/2005 of 27 July 2005), which applies from 1 January 2006 to 31 December 2008, no longer provides for any tariff reduction for either denatured or undenatured alcohol under code 2207 (still classified as a sensitive product). This Regulation put in place a special incentive arrangement for sustainable development and good governance (the new GSP+ incentive scheme), which has been in force on a provisional basis since 1 July 2005 and applies on a permanent basis from 1 January 2006 to 31 December 2008. This new incentive arrangement grants unlimited and duty-free access (suspension of Common Customs Tariff duties) to denatured or undenatured alcohol under code 2207. It includes all the countries that already benefited from the previous drugs scheme, with the exception of Pakistan, which is subject to the full MFN duty.

The new incentive arrangement now also includes Georgia, Sri Lanka, Mongolia and Moldova, which have not so far exported bioethanol to the EU.

Moreover, a special arrangement for the least developed countries (the EBA initiative) under the new GSP Regulation offers unlimited duty-free access to denatured or undenatured alcohol under code 2207.

3.2. Cotonou Agreement

Under the Cotonou Agreement, ACP countries qualify for duty-free access for denatured and undenatured alcohol under code 2207 with the sole exception of South Africa. Under Regulation (EC) 2501/2001, South Africa enjoys a 15% reduction in customs duties. From 1 January 2006 it has to pay full MFN duty.

3.3. Other countries with preferential arrangements

Egypt currently has unlimited duty-free access to the EU under the Euro-Mediterranean Agreement. Before that, it qualified for a 15% reduction under the GSP scheme.

Norway, which ranks among the top ten exporters with a total of 89 375 hl under code 2207 in 2004, has been granted duty-free access to the EU under the system of tariff rate quotas (TRQs) since the mid-nineties. In 2005 the TRQ will total 164 000 hl for exports under code 2207 10 (up from 134 000 hl the previous year) and 14 340 hl under code 2207 20, up from 3 340 hl.

4. Trade analysis – ethanol

Table IV sums up trade under the various preferential arrangements.

¹⁹ Article 7(4) of Council Regulation (EC) No 2501/2001 of 10.12.2001.

Table IV

Imports under preferential conditions 2002 – 2004 (in hl) by duty regime enjoyed by the exporting country					
	2002	2003	2004	Av. 2002–04	% of total trade 2002–04
GSP normal	227 285	182 940	288 364	232 863	9%
GSP+	553 156	1 569 005	1 412 896	1 178 352	47.5%
ACP	291 055	268 784	154 663	238 167	9%
EBA	30 018	86 247	18 956	45 074	1.5%
Others	106 464	103 597	122 768	110 943	4%
Total preferential	1 207 978	2 210 573	1 997 646	1 805 399	70%
Total MFN	657 011	494 771	1 124 699	758 827	30%
Grand total	1 864 989	2 705 344	3 122 345	2 564 226	100%

Source: Eurostat Comext database, EU25 since 1999 CN (simulated) – Statistical regime 4 – extracted on 29 July 2005.

4.1. GSP

Trade data for 2001–2004 show a dramatic increase in bioethanol exports from the countries benefiting from the special drugs regime in previous years. Although these countries have benefited from the same regime since the 1990s, the unlimited duty-free access enjoyed under this scheme at a moment of rising demand for alcohol under code 2207 can be considered the single most important factor underlying the doubling of bioethanol exports from these countries to the EU. All major exporters under code 2207 over the last three years benefit from this scheme: Pakistan, Guatemala, Peru, Bolivia, Ecuador, Nicaragua and Panama.

Altogether, exports of ethanol from the GSP-plus beneficiaries totalled 1 412 896 hl in 2004: practically all duty-free exports to the EU and 46% of all exports under code 2207 to the EU over the 2002–2004 period.

Thanks to its lower production costs, Pakistan took a big lead over the other GSP beneficiaries with 1 008 656 hl in 2004 (the second largest exporter in the world) followed, at a distance, by Guatemala with over 250 000 hl.

Under the new GSP, the exclusion of Pakistan from the list of countries having unlimited duty-free access to the EU market will remove from the market one of the most aggressive and competitive producers. All the other direct competitors under the GSP drugs regime will continue to enjoy duty-free access to the EU market and might be expected to fill the gap left by Pakistan, as they have relatively low production costs too.

Nevertheless, at US\$14.52/hl, Pakistan has production costs closer to Brazil's, which, with production costs of US\$13.55/hl, still manages to export substantial quantities to the EU despite paying the full MFN duty. Pakistan might therefore be expected to continue to be able to export significant quantities of ethanol to the EU, albeit not at the same pace as before, thus utilising the increased production capacity built over the last couple of years.

By contrast, the 15% reduction offered by the normal GSP regime provided access for approximately 9% of exports of the same product to the EU market. Unlike the obvious favourable impact of the GSP drugs regime, the impact of the 15% duty reduction is more difficult to assess. The two largest exporting countries benefiting from this reduction are

Ukraine and South Africa. In the case of Ukraine, the introduction of the 15% reduction coincided with a dramatic increase in exports over the 2002–2004 period. For South Africa, on the other hand, the last two years showed exports stable at approximately 50 000 hl, following a dramatic decrease over the 2000–2001 period. Under these conditions, it is difficult to predict the impact of the removal of the 15% import duty reduction, although it seems fair to say that even such a small reduction seemed to provide a competitive advantage over the countries paying full duty.

4.2. EBA

So far, exports of bioethanol to the EU from countries benefiting from the special arrangement for the least developed countries (the EBA initiative) under the GSP (EC) Regulation No 980/2005 have been negligible and have come primarily from one country – the Democratic Republic of Congo – which already qualified for duty-free access as an ACP country. At the moment, the Democratic Republic of Congo is the only LDC with sizeable, though erratic, exports of alcohol to the EU under code 2207 since 1999. In 2004 exports totalled 18 956 hl after peaking at 86 246 hl the year before.

It is fair to recognise, however, that the EBA dates back to only 2001 and some of the countries which did not have duty-free access under other earlier regimes (notably Bangladesh, Laos, Cambodia, Afghanistan and Nepal) might find new ways of access to the EU in the medium or longer term.

New opportunities might emerge in these countries – which generally do not produce (or are not very competitive at producing) sugar cane or any other raw material for bioethanol production from their own resources – in the form of processing molasses imported from their competitive, sugar-producing neighbours. This might be the case with Cambodia, which could use raw material from Thailand, or with Bangladesh and Nepal, which might process raw material from India. At the moment it is difficult to quantify future potential production from these countries, but investments are known to have been made in some of them, for example Bangladesh.

In this respect, it is important to stress that under Council Regulation (EC) No 980/2005, imports are subject to the GSP rules of origin including regional cumulation. The Commission services are currently considering the reform of GSP rules of origin in line with the orientations contained in the Commission's Communication COM(2005) 100 of 16 March 2005 on "The rules of origin in preferential trade arrangements: Orientations for the future". This aims at simplification and appropriate relaxation of the rules. *Inter alia*, it favours the principle of using a value-added method for the determination of origin.

4.3. Cotonou Agreement

- On the whole, ACP exports to the EU under code 2207 have so far been limited. Over the last couple of years, however, they have been fairly stable at 238 167 hl, despite a low of 154 663 hl in 2004 (excluding South Africa: 48 728 hl).

Swaziland and Zimbabwe are by far the leading exporters with an average of 85 562 hl and 120 261 hl, respectively, over the 2002–04 period. A number of ACP countries are likely to consider bioethanol production as an alternative to sugar production as part of the restructuring resulting from the EU sugar reform. However, bioethanol production from sugar cane might remain relatively low and limited only to countries where sugar production is

competitive, such as Swaziland and Zimbabwe, which have production costs close to Brazil's and India's and which are already exporting substantial quantities to the EU under code 2207.